

hogy a tanítói internátus épületének négyzet alakú ablaknyílásai vannak, a DMKE-palota ablaknyílásai viszont keskenyek. Ezt a különbséget hatásosan ellensúlyozzák a fehér színű ablakkeretek, amelyek különben még az egyszerű, szürke vakolat egyhangúságát is megszüntetik. Különben a Hősök Kapuját keretbe foglaló épületrész, amely középső része az egész objektumnak,

*teljesen önálló és befejezett épü-
letként hat,*

még pedig azért, mert az épületrész két szélén hatalmas, a földszinten kezdődő és a legfelső emeletnél végződő ablaknyílás van. Ez a titka annak is, hogy miért nem hatnak zavaróan a különböző formájú ablaknyílások. De nem hat zavaróan az a szimmetria sem, hogy a DMKE-palota kétemeletes, a tanítói internátus oldalszárnya pedig háromemeletes, mert az

épületrészek tetőpárkánya egyvonalba esik, magasságuk is egyforma.

Építészeti, tervezői szempontból talán ez volt a legsúlyosabb probléma, amit Pogány Móric zseniálisan oldott meg, mert az alkalmazott megoldással a rendelkezésre álló telek-tömb *leggazdaságosabb kihasználásának lehetőségét* is biztosította. Megteremtette annak a lehetőségét, hogy annakidején, amikor sor kerül majd a tanítói internátus céljaira kiszajátított, de egyelőre üresen hagyott telekrészek beépítésére is, azokra ugyancsak háromemeletes épületszárnyakat emelhesse — a Bol-dogasszony-sugarat építészeti harmoniájának megbontása nélkül.

Kétségtelen, hogy ezeknek a kész terveknek az ismeretében senki sem kifogásolhatta volna a DMKE-palota régi homlokzatának átalakítását.

Férfi divatkalapok, nyakkendők, esernyők
nagy választékban legolcsóbban **Pollák Testvérek**nél

**Macskakoponya
kilenc gyertya lángjában . . .**

(A Délmagyarország munkatársától.) Két parasztasszony került kedden a szegedi járásbíró-ságon dr. Ráday László járásbíró elé kuruzslással vádolva. Az egyik asszony, Kónya Illésné Szaty-mazon, a másik, Németh Józsefné Majsán kö-vette el a kuruzslást, egyforma módszer szerint.

A tanyaiaik sűrűn keresték fel a két asszonyt, akik szabályszerűen „megvizsgálták a pácienseket” és ha úgy látták, hogy a jelek is kedveznek a „gyógyításnak”, akkor hozzáfogtak a „gyógyke-zeléshez”. A jeleket kilenc gyertya lángjánál olvas-ták ki. A gyertyagyújtás után azt figyelték, hogy a kis szellő merre fújja a lángot és ebből vontak le azután különböző következtetéseket a beteg egész-ségi állapotára és esetleges gyógyulására vonat-kozólag. Egyik legkedveltebb „gyógymódjuk” az volt, hogy a betegnek azt tanácsolták: köpjön ki-lencszer a zsebkendőbe, ettől azután — vagy meg-gyógyul, vagy nem. A honorárium mindenképen járt, vagy készpénzben, vagy pedig természetben. A betegséget macskakoponyának tulajdonították, amelyet a rontó ázott el a beteg kűszöbe alatt és

amint az illető átlépte a kűszöböt, sorra megkapta a legveszedelmesebb betegségeket is. A macskako-ponya rendszerint le volt láncolva és a leláncolt macskakoponyákat a varázsló asszonyok nagy hó-kusz-pókuszok közepette távolították el, természetesen jó pénzért . . .

A keddi tárgyaláson az asszonyok elismerték bűnösségüket és azzal védekeztek, hogy kellett a pénz, azért szánták rá magukat a mesterségre, amelyhez különben úgy érezték, hogy értenek. Az egyik tanu elmondotta, hogy amikor felesége su-lyos beteg lett, felkereste a javasasszonyt, aki meggyújtotta a kilenc gyertyát, majd sokáig elbá-multa a lángját, aztán kijelentette, hogy nem vál-lalja a gyógyítást, mert a gyertya lángjából azt olvassa ki, hogy az asszonyt nem lehet megmenteni. Ugy is volt, másnap az asszony meghalt . . .

A bíróság mind a két asszonyt bűnösnek mon-dotta ki és fejenként 100 pengő pénzbüntetésre ítélte őket, amely összeg helyébe fogház lép, ha nem tudják lefizetni.

**Három év alatt
százezer pengővel csökkent a város
ingatlanforgalmi illeték bevétele**

Közös akciót indítottak a városok, hogy továbbra is szedhessék az ingatlanforgalmi járulékokat

(A Délmagyarország munkatársától.) Január elsején — mint ismeretes — a pénzügyminiszter megváltoztatta az ingatlanforgalmi járulékilletékek behajtását. Azelőtt a városok feladata volt a járulékok behajtása, az év elején a pénzügyminiszter változtatott ezen a többévtizedes szokáson és a pénzügyigazgatóságok hatáskörébe utalta az ingatlanforgalmi járulékok behajtását. A városok ezt az intéz-kedést nagyon is sérelmezik, mert az állam a behajtásért külön 5 százalékos kezelési költséget is felszámít. A városok emiatt kétszeresen rosszul járnak, egyrészt

fizetniük kell az ötszázalékos ke-zelési költséget, másrészt csak hó-napok múltán, késedelmesen jut-nak hozzá pénzükhöz,

mert az állam elszámolása hosszadalmas szo-kott lenni. Szeged is nélkülözi az 5 százalékos költséget és már hónapok óta vár az elszámolásra.

Szegeden speciálisan az a helyzet, hogy az ingatlanforgalmi járulékokból

évente 150.000 pengő bevétele volt a városnak.

Az ingatlanforgalom nagymérvű csökkenésére mutat, hogy a városnak ezen a címen elő-irányzott bevétele évről-évre jelentékenyen esik vissza. 1932-ben még ingatlan vagyonátruhá-zásból 249.000 pengő folyt be a városi főpénz-tárba. 1933-ban ezen a címen már csak 120 ezer pengő volt a bevétel, tehát egy év alatt a felére csökkent. 1934-ben 115.000 pengő ingatlanforgalmi járulékilletéket fizettek be, 1935-ben valamivel javult a helyzet, 145.000 pen-gőt vett be ezen címen a város, erre az évre 150.000 pengő ingatlanforgalmi illetéket irá-nyoztak elő. Ebből az összegből a pénzügyminiszter rendelete folytán

az átírási díjak kezeléséért 7500 pengőt köteles a város a királyi adóhivatalnak kifizetni.

Ezenkívül pedig várnia kell a befolyt járulékok elszámolására is.

A városok erősen sérelmezik az ingatlanfor-

galmi illetékek új kezelési módját és most kö-zös akciót indítottak, hogy a pénzügyminiszter régi állapotot állítsa vissza. A Városok Szö-vetsége a napokban felterjesztést intézett a pénzügyminiszterhez és azt kéri, hogy töröl-je el a kezelési költséget az állam által behaj-tott ingatlanátruházási illetékek után, vagy pedig engedje meg, hogy a városok hasonló-képpen kezelési költséget számíthassanak fel általuk az állam részére behajtott illetékek után. Az állami adók nagyrészének behajtását ugyanis a városok végzik és a felnövekedett hátralékok behajtása érdekében sokszor rend-kívüli munkaerőket kell alkalmazni.

**Kártyázás után
fejbeverték a partnerek**

(A Délmagyarország munkatársától.) Az el-múlt éjszaka beszállították a mentők a köz-kórházba Antal Antal 28 esztendő sándorfal-vai állás nélküli mészárossegédet, akit kártya-partnerei kártyázás közben fejbeverték. Antal ismerőseivel a Kossuth-uca 4. szám alatti ház-ban kártyázott és közben történt, hogy partnereivel szóváltásba elegyedett. A partnerek sem voltak restek, megtámadták a mészárosse-gédet, akit alaposan elverték. A kórházban több zuzott sebet találtak Antal Antal fején és egy hatalmas nyílt sebet is, amely tizenkét centiméternyi hosszúságban húzódott végig Antal fejtetőjén. A kórházban a sebet bevarr-ták, az esetről jelentést tettek a rendőrségen, amely megindította a nyomozást a kártyapartnerek ellen.

**Az orvos és a kereskedő
harca a visszautasított
bor körül**

(A Délmagyarország munkatársától.) A sze-gedi járásbíró-ság kedden vonta felelősségre Kroó Imre szegedi borkereskedőt hatóság előtti rágalmozás vétsége címén. Kroó ellen dr. Füzesi-Freller Miklós orvos tett feljelen-tést egy borüzletről kifolyólag. Az iratok sze-rint a borkereskedő és az orvos borüzletekre társultak, még pedig olyan módon, hogy dr. Füzesi-Freller adja a szükséges pénzt. Kroó pedig a szaktudást. El is mentek bevásárolni és több nagyobb tétel bort kötöttek le 10—15 pengős előlegekkel. Közben lement a bor ára és dr. Füzesi-Freller nem akarta átvenni a bo-rokat. Kroó később *feljelentést tett társa ellen az ügyészségen*, de az ügyészség megszüntette az eljárást az orvos ellen, mert nem látott büncselekményt fennforogni, csupán azt talál-ta, hogy spekulációról volt szó. Ezt követte azután az orvos feljelentése Kroó ellen *ható-ság előtti rágalmozás* miatt.

A tárgyaláson Kroó arra a kérdésre, hogy mi a foglalkozása, azt felelte, hogy „költő és író, de miután Magyarországon ebből a mes-terségből nem lehet megélni, kénytelen bonke-reskedéssel foglalkozni”. A vádra vonatkozólag tagadta bűnösségét, iratokat csatolt be, amelyekkel azt bizonyította, hogy az orvos aktíve is résztvett az üzletek lebonyolításában.

Dr. Szász Dezső ügyészi megbízott ezek-után *elejtette a vádat*, mert nem látott a bün-cselekményben gondatlanságot fennforogni. Az ügyészi megbízott a védelejtést azzal indo-kolta, hogy az ügy vértettjei tulajdonképen azok a tudatlan galádák voltak, akik a speku-láció révén veszteséget szenvedtek, mert hit-tek abban, hogy borukat átveszik és így tar-togatták, végül is a bor ára lement és ekkor kénytelenek voltak veszteséggel tudadni boru-kon.

Képkeregetészt legolcsóbban
Tarnai (Weibel) Béla. Mikszáth K. ucca 14.